

rend (von Winden): रुधिराघ° MBh. 8, 3807. घृत° (गो) 13, 3523. घृत-
ज्वाहिनी (नदी) 3, 14274. पुष्पसेचय° HARIV. 12018. R. 4, 36, 22. R. GORR.
2, 34, 39. 63, 15. 3, 39, 20. RĀGA-TAR. 1, 260. BHĀG. P. 5, 26, 22. MĀRK. P.
39, 24. धमनी शब्दवाहिनी SUÇR. 1, 237, 7. स्फारनीकारत्व° (पवमान)
RĀGA-TAR. 3, 168. 226. ÇĀK. 53. चलनकरिविप्रुषाम् PAÑĀK. 3, 3, 3. —
e) bringend so v. a. bewirkend: रथानां शब्दवाहिनाम् HARIV. 2675. उद्दे-
ग° KATHĀS. 39, 152. Verz. d. Oxf. H. 120, a, 11. तृप्तया भववाहिन्या BHĀG.
P. 7, 13, 23. — f) tragend: लगुड° KATHĀS. 81, 11. भार° Spr. 1376. 4780.
PRAB. 107, 7. वागुरा° RĀGA-TAR. 6, 182. विप्रुषवाहिन्या चञ्चवा PAÑĀK.
79, 16. स्थूलकाञ्चल° RĀGA-TAR. 3, 460. — g) an sich tragend, habend: वि-
प्रह° RĀGA-TAR. 6, 308. रोषनिश्चासवाहिना° वायुना die neuere Ausg.)
HARIV. 4748. कुसुमुसैगन्ध्य° Spr. 1908. — h) sich unterziehend, ausübend:
कर्म° MBh. 1, 8114. घृकूट° 13, 3899. — 2) m. Wagen MBh. 3, 2293. —
3) f. वाहिनी a) ein reisiger Zug: Heer AK. 2, 8, 2, 46. TRIK. 3, 3, 249.
H. 743. an. 3, 413. MED. n. 98. HALĀJ. 2, 302. घनस्वती AV. 10, 1, 15.
R. 2, 36, 3. 5, 40, 11. RAGH. 7, 33. Spr. 692. 3272. VARĀH. BRU. S. 47, 25.
DHŪRTAS. 66, 14. Heer und zugleich Fluss MBh. 6, 2337. RĀGA-TAR. 4,
134. VĀSAYAD. 13, 3. am Ende eines adj. comp. वाहिनीक RAGH. 13, 66.
— b) eine best. Heeresabtheilung: 81 Elephanten, 81 Wagen, 245 Rei-
ter und 405 Fussoldaten AK. 2, 8, 2, 49. H. 748. H. an. MED. MBh. 1,
291. — c) Fluss AK. 3, 4, 18, 114. TRIK. H. 1080. H. an. MED. MBh. 3,
17141. 6, 341. R. 2, 71, 13. 89, 3. RĀGA-TAR. 4, 303. Fluss und zugleich
Heer 134. MBh. 6, 2337. VĀSAYAD. 13, 3. — d) Rinne Schol. zu KĀT. ÇA.
366, 15. — e) N. pr. der Gattin Kuru's MBh. 1, 3740. — Vgl. घम्बु°,
कनक°, काष्ठाङ्गु°, कुमार°, चतुर्वाहिन, जय°, दण्ड°, नर°, पञ्च°, पु-
ष्प°, प्रष्टि°, फेन°, भार°, मन्द°, मधु°, मल°, मातृ°, मेघ°, मेघ°, यज्ञ°,
योग°, रोम°, लोम°, वायु°, वारि°, वेग°, साधु°.

वाहिनीपति m. 1) Heerführer AK. 2, 8, 2, 30. HALĀJ. 2, 278. MBh. 4,
702. 834. 2160. 6, 1982. R. GORR. 2, 109, 28. 3, 29, 16. 4, 7, 24. 5, 73, 30.
89, 71. BHĀG. P. 9, 12, 10. — 2) N. pr. oder Bein. eines Dichters Verz.
d. Tüb. H. 13.

वाहिनीश m. N. pr. eines Mannes HALL 6.

वाहिष्ठ adj. = वहिष्ठ 1) am meisten führend, — herbeiführend NIR. 5,
1. रथ RV. 7, 37, 1. 8, 26, 4. स्तोम 6, 43, 30. 8, 3, 18. 26, 16. यद्वाहिष्ठं त-
द्गर्भं बृहर्धं 5, 23, 7. — 2) am meisten fließend RV. 8, 26, 18.

वाहूक m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 4, 47, N.

वाहू (von वहि) adj. an Agni gerichtet, zu ihm in Beziehung stehend:
मन्त्राः VARĀH. BRU. S. 46, 24. पुराण BHĀG. P. 12, 13, 5.

वाहूय (wie eben) m. patron. Ind. St. 4, 373.

वाह्य (von 1. वह्) 1) adj. was gefahren u. s. w. wird P. 3, 1, 102,
Schol. VOP. 26, 7. 25. P. 4, 3, 120. VĀRT. 2. Comm. zu 8, 4, 8. मनुष्य°
(पान) von Menschen gezogen RAGH. 6, 10. यथा वाह्यो ऽस्मि रङ्गैः ge-
ritten werdend PAÑĀK. III, 230. getragen werdend (Gegens. वाह्य)
BHĀG. P. 10, 18, 21. स्कन्ध° (शिविका) HARIV. 3383. — 2) n. Zugthier M.
8, 151. JĀG. 2, 177. HARIV. 4001. VARĀH. BRU. S. 104, 24. इन्द्र° Indra's
Reitthier MBh. 9, 1077. Vehikel überh. H. 9, 739. — 3) f. या N. pr. eines
Flusses MĀRK. P. 37, 26. — Vgl. घने°, पृष्ठ°, बाल°, राज°, स्त्री°.

वाह्यक (von वाह्य) n. Wagen AK. 2, 8, 2, 20. H. 733.

VI. Theil.

वाह्यकापनि m. metron. von वाह्यका gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

वाह्यकी f. ein best. giftiges Insect SUÇR. 2, 288, 1. — Vgl. वाह्यक.

वाह्यव (von वाह्य) n. das Vehikel-Sein H. 12.

वाह्यस्क m. patron. von वाह्यस्का gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

वाह्यस्कापनै m. patron. von वाह्यस्का gaṇa हरितादि zu P. 4, 1, 100.

वाह्य्यापनि m. patron. von वाह्य Uśāval. zu Uṇādis. 4, 111 (er hat also
im gaṇa तिकादि nicht वाह्यका, sondern वाह्य gelesen).

वाह्य्याश्च (वा° die neuere Ausg.) m. N. pr. eines Mannes HARIV. 1777. fg.

1. वि m. Uṇādis. 4, 133. nom. sg. विम् und वेम् (RV. 6, 3, 5. 1, 173, 1.
3, 34, 6. 9, 72, 5. 10, 33, 2), acc. विम्, gen. abl. वेम्; nom. und acc. pl.
वैयम् (RV. 1, 104, 1), विभिम्, विभ्यम्, वीनाम्. Vogel Nir. 2, 6. AK. 2, 3,
33. H. 1316. HALĀJ. 2, 33. मा माधि पुत्रे विमिव भनीष्ट RV. 2, 29, 5. 38,
7. उते वयंश्चिह्नसतेरेपत्न 6, 64, 6. यद्वा रथो विभिष्पतात् der Aśvin 1,
46, 3. 8, 29, 8. वयो ऽश्वाः fliegende Rosse 1, 104, 1. 117, 14. 6, 63, 7. वीना
पदम् 1, 23, 7. पदं वेः 164, 7. 3, 3, 5. 6. 7, 7. 4, 3, 8. 10, 3, 1. माता पुत्रैरिदि-
तिधौपेयं वेः 1, 72, 9. 6, 48, 17. प्र सु ष विभ्यो विरेस्तु 4, 26, 4. पार्णि 8, 3,
32. दुषद् 9, 72, 5. PAÑĀK. Br. 5, 6, 15. वयः पुरुषादः die Pfeile RV. 10,
27, 22. घनुं वा पत्नोर्हृषितं वयंश्च विभ्यो देवासां घमदन्तुं वा nach dem
Comm. die fliegenden Marut 1, 103, 7. 5, 33, 3. VS. 2, 16. चतुष्पादो VOP.
23, 6. नदेभ्यो ऽपि ब्रूदेभ्यो ऽपि पिबत्यन्ये वयः पयः Spr. 1398. वीन्
BUATT. 9, 24. भूतविग्रहाः Spr. 3134. बहुवि जयति वनम् Uśāval. zu Uṇā-
dis. 4, 133. — Vgl. राजवि und 1. वयम्.

2. वि praep. gaṇa प्रादि zu P. 1, 4, 58. VĀRT. zu 84. VOP. 1, 8. eu-
phonischer Einfluss auf ein folgendes स VS. PRĀR. 3, 65. bezeichnet
Trennung und Abstand; mit acc. elliptisch hindurch: यो वि दुः पणी-
नाम् der durch die Pforten der P. (ging) RV. 7, 9, 2. मृगं रसास्पृष्टिना
वि घोषैः 1, 181, 5. (घसृग्म) वि वारमव्यमाश्रवः durch den Sieb 9, 13, 6.
कतिं स्वित्ता वि योजना wie viele Ruten auch dazwischen sind 10,
86, 20. zufällige Schreibung: मनुषो नञ्जयो वि ज्ञाताः (d. i. विज्ञाताः)
80, 6. Die einheimischen Gelehrten geben dem Worte folgende Be-
deutungen: प्रातिलोम्य NIR. 1, 3. वि श्रेष्ठे ऽतीति नानार्थे II. an. 7, 15. वि
निग्रहे नियोगे च तथैव पदपूर्णे ॥ निग्रहे सक्ने क्तावव्याप्तिविनियोग-
योः । इषदर्थे परिभवे शुद्धावलम्बने ऽपि च ॥ विज्ञाने MED. avj. 73. fgg.
विशेषे गीता शालम्भे und पालने ÇABDAR. nach ÇKDra. विशेषवैद्वयनार्थ-
गतिदानेषु DURGĀD. nach ÇKDra.

3. वि Verbalwurzel s. वी.

4. वि n. zu einer Etymologie gebildet, angeblich so v. a. घन ÇAT.
Br. 14, 8, 2, 3.

विंश (von विंशति) 1) adj. P. 6, 4, 142. a) der zwanzigste P. 5, 2, 56.
VOP. 7, 40. BHĀG. P. 1, 3, 23. — b) mit oder ohne भाग, श्रेष्ठ ein Zwan-
zigstel JĀG. 2, 261. VARĀH. BRU. S. 82, 10. M. 8, 398, 9, 112, 10, 120. am Ende
eines adj. comp. f. या WEBER, GJOT. 104. — c) von zwanzig begleitet,
um zwanzig vermehrt: शत hundredundzwanzig P. 5, 2, 46. VOP. 7, 95.
VARĀH. BRU. S. 38, 30. — d) aus zwanzig Theilen bestehend MBh. 12, 9904.
पुरुष (mit Zehen und Fingern) TS. 7, 3, 2, 2. PAÑĀK. Br. 23, 14, 5. शार्भव
(wogen des 20theiligen Stoma) 19, 5, 7; vgl. ÇAT. Br. 13, 5, 1. n. Zwan-
zigszahl, ein Zwanzig: घर्कं योजनविंशानां प्रविता R. 4, 43, 13. योजनविं-
शानां सक्ताणि शतानि च MBh. 3, 12876. सविंशे योजनशते hundredund-